

אגרת / אלה

כ"ט באדר ה'תשפ"ה (29/3/2025) פרשת פקודי, שבת החודש, ער"ח ניסן כניסת שבת: 18:37 צאת שבת: 19:35 חצות: 12:44 גיליון 1044

מפסירים בהפטר פרשת החודש, ורבים נוהגים להוסיף פסוק ראשון ואחרון של הפטרת מחר חודש מברכים חודש ניסן שיהיה מחר ביום ראשון. המולד שבת בשעה 7 בבוקר, 46 דקות וחלק 1

זהירות בכספי ציבור

בשנים שבהן פרשות ויקהל ופקודי נפרדות, יש ביטוי מיוחד להבדל המשמעותי ביניהן. אף ששתי הפרשות נראות כרצף אחד, של סיכום עבודתו של בצלאל בבניין המשכן וכללו ובהכנת בגדי הכהונה, מכל מקום ישנו הבדל חד בין שתייהן: בפרשתנו חוזרת התורה לא פחות מארבע עשרה פעמים על הביטוי: "כַּאֲשֶׁר צִוָּה ה' אֶת מֹשֶׁה", לאחר כל שלב בעשייה (על ידי בצלאל – לאחר עשיית האפוד, אבני השוהם, החושן, המעיל, הכתונת והציץ; ועל ידי משה – בפרישת היריעות, בהכנסת כל כלי המקדש, ועוד). לעומת זאת, ביטוי זה לא נזכר כלל בפרשת ויקהל! מה הסיבה להבדל זה?

נראה, שהתשובה נעוצה בפיסקה הקוטעת את מלאכת המשכן, המובאת בתחילת פרשתנו: "אֵלֶּה פְּקוּדֵי הַמִּשְׁכָּן... כֹּל הַזֶּה בַּעֲשׂוֹי לְמַלְאכָה בְּכָל מְלָאכַת הַקֹּדֶשׁ וַיְהִי זֶה הַתְּנוּפָה תִּשַׁע וָעֶשְׂרִים כָּכָר וּשְׁבַע מֵאוֹת וּשְׁלֹשִׁים שָׁקֶל בְּשָׁקֶל הַקֹּדֶשׁ. וְכֶסֶף פְּקוּדֵי הַעֲדָה מֵאֹת כָּכָר וָאֶלֶף וּשְׁבַע מֵאוֹת וְחֲמִשָּׁה וָשָׁבַע שָׁקֶל בְּשָׁקֶל הַקֹּדֶשׁ... וַיְחַלֵּשׁ הַתְּנוּפָה שְׁבַעִים כָּכָר וָאֶלְפִים וָאֶרְבַּע מֵאוֹת שָׁקֶל... (לח. כא-כט). כאן מתעוררת, למעשה, שאלה נוספת: מדוע מניין הזהב, הכסף והנחושת מוזכר דווקא באמצע המלאכה, ולא בתחילתה או בסופה? נראה, שיש לבאר כך את סדר המאורעות: תחילה, נקרא העם להביא את תרומתו: "קָחוּ מֵאֲתָכֶם תְּרוּמָה לַה' כֹּל נָדִיב לְבֹו יִבְרָאֶה אֶת תְּרוּמָתוֹ ה' זֶהב וְכֶסֶף וְנִחְשֵׁת" (לה, ה). מיד לאחר הקריאה החלו בצלאל ואנשי צוותו במלאכת המשכן, אגב הבאת התרומות. בשלב מסוים שמו לב עושי המלאכה, לתופעה שלא ציפו לה: "וַיֵּבֹאוּ כָל הַחֲקָמִים הָעֹלָמִים אֶת כָּל מְלָאכַת הַקֹּדֶשׁ אִישׁ אִישׁ מִמְּלָאכְתּוֹ אֲשֶׁר הָמָה עֹשִׂים. וַיֹּאמְרוּ אֶל מֹשֶׁה לֵּאמֹר מִרְבִּים הָעָם לְהִבְיָא מִדֵּי הַעֲבֹדָה לְמַלְאכָה אֲשֶׁר צִוָּה ה' לַעֲשׂוֹת אֹתָהּ" (לו, ד-ה). כתוצאה מכך, פנה משה בקריאה: "אִישׁ וְאִשָּׁה אֵל יַעֲשׂוּ עוֹד מְלָאכָה לְתִרְוּמַת הַקֹּדֶשׁ" (שם, ו). נראה, שאירוע זה הוא שהביא – לאחר סיום עשיית הכלים (סוף פרשת ויקהל) ולפני הכנת בגדי הכהונה (תחילת פרשת פקודי) – למניין המלא, דבר שלא ניתן היה לעשות עם התחלת מלאכת המשכן, עת התרומות עדיין זרמו.

אולם ברגע שהסתיימה ההתרמה, והתברר ש"וְהַמְּלָאכָה הִתְהַדְּסָה לַעֲשׂוֹת אֹתָהּ וְהוֹתִירָ" (לו, ז), עמד אתגר גדול לפני העוסקים במלאכה. האם גם במסגרת התקציב הנדיב שעמד לרשותם הם יפעלו אך ורק על פי מה שצו, ללא מגמה להשתמש בכספים העודפים להאדרת עבודתם? אשר על כן הדגישה התורה: דווקא לאחר שהסתיימה ההתרמה והיה ברור שיש די כסף, הקפידו האומנים להשתמש בכספי הציבור רק: "כַּאֲשֶׁר צִוָּה ה' אֶת מֹשֶׁה". לאחר שהתקציב התגבש, חובה יתרה היתה על העובדים ועל משה כאחד לפעול רק כפי שצו, מתוך זהירות שלא ליטול מכספי הציבור דבר שלא לצורך.

משמעותה של נדבת הזהב

בתחילת פרשתנו מונה התורה את כמויות הזהב, הכסף והנחושת שנאספו לצורך בניית המשכן (לח, כד-לא). ברם, מבנה פסוקים אלו מעורר תמיהה מסוימת, בשל ההבדל הבולט בין תיאור הזהב לתיאור הכסף והנחושת. לגבי הכסף והנחושת, התורה מציינת הן את הכמויות שנאספו הן את השימוש שנעשה בהן. לגבי הכסף נאמר: "וְכֶסֶף פְּקוּדֵי הַעֲדָה מֵאֹת כָּכָר וָאֶלֶף וּשְׁבַע מֵאוֹת וְחֲמִשָּׁה וָשָׁבַע שָׁקֶל בְּשָׁקֶל הַקֹּדֶשׁ" (שם, כה), ולאחר מכן תואר השימוש בו: "וַיְהִי מֵאֵת כָּכָר הַכֶּסֶף לְצִקָּת אֶת אֲדָנִי הַקֹּדֶשׁ וְאֶת אֲדָנִי הַכֶּלֶת... וְאֶת הָאֶלֶף וּשְׁבַע מֵאוֹת וְחֲמִשָּׁה וָשָׁבַע שָׁקֶל לְעִמּוּדִים וְצִפָּה רִאשֵׁיהֶם וְחִשָּׁק אֹתָם" (שם, כז-כח); וכך גם לגבי הנחושת: תחילה נמנה המניין: "וַיְחַלֵּשׁ הַתְּנוּפָה שְׁבַעִים כָּכָר וָאֶלְפִים וָאֶרְבַּע מֵאוֹת שָׁקֶל" (שם, כט), ומיד לאחר מכן צוין השימוש בכמות זו: "וַיַּעַשׂ בָּהּ אֶת אֲדָנִי פֶתַח אֹהֶל מוֹעֵד וְאֶת מִזְבֵּחַ הַנִּחֻשֶׁת וְאֶת מִכְבַּר הַנִּחֻשֶׁת אֲשֶׁר לוֹ וְאֶת כָּל כְּלֵי הַמִּזְבֵּחַ. וְאֶת אֲדָנִי הַחֹצֵר סָבִיב וְאֶת אֲדָנִי שַׁעַר הַחֹצֵר וְאֶת כָּל יְתִדֹת הַמִּשְׁכָּן וְאֶת כָּל יְתִדֹת הַחֹצֵר סָבִיב" (שם, ל-לא). לעומת זאת, לגבי הזהב צוינה רק הכמות: "וַיְהִי זֶה הַתְּנוּפָה תִּשַׁע וָעֶשְׂרִים כָּכָר וּשְׁבַע מֵאוֹת וּשְׁלֹשִׁים שָׁקֶל בְּשָׁקֶל הַקֹּדֶשׁ" (שם, כד), אך התורה לא הזכירה כלל את שנעשה בכמות זו. מה הסיבה להבדל זה שבין תיאור הזהב לתיאור הכסף והנחושת?

רמב"ן הציג, שההבדל נובע מסיבה טכנית, שכן מרבית הזהב נועד לציפוי הכלים ומשה לא ידע כמה זהב נדרש לצורך ציפוי, וכן כתב רמב"ע: "ומי יוכל לשער כמה זהב צפוי כל כלי המשכן?". ברם, בתשובה זו קיים עדיין קושי, שכן התורה יכולה היתה לציין, כמו לגבי הכסף והנחושת, שהזהב נועד לכלים העשויים מזהב (המנורה והכפורת), ולציפויים של הכלים האחרים (כשם שלגבי הכסף נאמר שהוא שימש לציפוי העמודים). מדוע אפוא לא נקטה התורה דרך זו? ייתכן, שיש ליישב קושי זה באופן אחר. ניתן להסיק מכאן, שיעוד הזהב היה לא רק לצורך בניית כלי המשכן, אלא היה לו תפקיד נוסף, שאינו קשור באופן מהותי לכלים אלו. תיאור הבאת התרומה מופיע בתורה לאחר פרשת חטא העגל, בפרשת כי תשא, ועל כן ייתכן, שבהבאת הזהב היה גם משום כפרה על השימוש הקודם שעשו בני ישראל בזהב: "וַיִּתְּפָקְרוּ כָּל הָעָם אֶת נָזְמֵי הַזֶּהָב אֲשֶׁר בָּאֲזָנֵיהֶם וַיִּבְרְאוּ אֶל אֶהֱרָן... וַיַּעֲשׂוּהוּ עֵגֶל מִסִּכְהָ" (לכ, ג-ד); "חֲטָא הָעָם הַזֶּה חֲטָאָה גְדֹלָה וַיַּעֲשׂוּ לָהֶם אֱלֹהִים זָבָב" (שם, לא). ערכה של הבאת הזהב היה אפוא כתיקון לשימוש השלילי שנעשה בזהב קודם לכן, ולכן ראתה התורה ערך בציון הבאת הזהב כשלעצמו, ולא רק בשל הצורך המעשי בשימוש בו בפועל בכלי המשכן.

שבת שלום

מתוך "נקודת פתיחה" / הרב אמנון בזק

מסלוח חומר לאגרת לשבת עד רביעי אחה"צ: igeret.shoham@gmail.com

רבות מקומית שוהם. טל. 03-9723065. פקס. 03-9794674

<https://www.shoham.muni.il/205/> הרבות באחר המועצה

<https://www.facebook.com/rabanutshoham> קישור לנדף הפייסבוק

"תורה והשירה" - תובנות ניהול מפרשת השבוע / פרשת פקודי
..."וְכָל מִשָּׁה אֶת הַמִּלָּאָה" (שמות מ לג)

חשיבות שלב 'סגירת הפרויקט'

הרקע

פרשת פקודי חותמת את ספר שמות ואת תהליך בניית המשכן. לאחר פירוט מדוקדק של החומרים, המשימות והעבודה שבוצעה, מסיים משה את הפרויקט, בודק שכל הדברים נעשו כראוי, ורק אז שורה השכינה על המשכן.

התובנה מהפסוק והאירוע

סיום הפרויקט אינו רק עצם העשייה, אלא ניתוח מובנה, בדיקה, דיווח מסכם, ויזואל של הדרישות התבצעו והפקת לקחים. משה לא רק "מסיים" את הבנייה, אלא עורך מעין "בקרת איכות", ומוודא שהכול תואם את ההנחיות. רק לאחר שלב זה, הפרויקט באמת מגיע להשלמתו, והשכינה שורה במשכן.

התובנה הניהולית - סגירת פרויקט

בניהול פרויקט, יש נטייה להמעיט בהשלמת הביצוע ולעבור לפרויקט הבא, ללא סגירה מסודרת של הפרויקט. אולם, סיום פרויקט מוצלח מחייב שלב מסודר של סגירה, כולל:

- ✓ התאמה ואישור: ויזואל שהמוצר או השירות עומד בדרישות ובהתאמה ללקוח.
- ✓ תיעוד וניתוח: מסמכים של סיכום הפרויקט, כולל נתונים על משאבים ועמידה ביעדים.
- ✓ הפקת לקחים: מה עבד טוב (מה צריך לשמר) ומה יש לשפר לפרויקטים עתידיים.
- ✓ חגיגת הצלחה והכרה בעשייה: מוטיבציה לעובדים ולצוותים המעורבים.

השורה התחתונה

סיום פרויקט וסגירתו, הוא שלב קריטי להבטחת הצלחתו, להפקת לקחים ולשיפור התהליכים לקראת הפרויקטים הבאים. כפי שמשה לא הסתפק רק בהקמת המשכן, אלא דאג לוודא שהכול נעשה כראוי, כך גם בניהול – הוא אינו באמת "מושלם" עד שלא הושלם תהליך סדור של סגירה והפקת תובנות. תהליך סגירת הפרויקט יכול גם לשחרר לנו משאבים לטובת יוזמות חדשות, ולמנוע מצב שבו משאבים נשארים מוקצים לפרויקט שמעולם לא הוגדר עבורו הסיום.

לעילוי נשמת

עמית בונצל הי"ד, בן נועה ויצחק
דו"ר מרים הי"ד, בן טלי ודני

שבת שלום ובשורות טובות
בועז עוגן

חידון א' ב' לפרשת פקודי
נכתב ע"י זיוה מונסונגו

ע. כיסה את אהל מועד.
פ. רקעו אותם.
צ. עליו כתבו מכתב.
ק. על המזבח הקטירו אותה.
ר. הפעמונים היו בתוכם.
ש. מאבני החושן בטור השלישי.
ת. סוג של בד.

ט. החושן היה מחולק לארבעה...
י. לא ינתק. ולא...
כ. מבגדי הכהונה.
ל. הונח על השולחן.
מ. במה היו מְמַלְאִים את הכיור?
נ. בחודש הראשון הוקם המשכן. אצלנו הוא חודש...
ס. מאבני החושן.

א. אביו של בצלאל.
ב. מאבני החושן.
ג. השלימו: "וַיַּעֲשׂוּ עַל הַחֹשֶׁן שְׁשֶׁרֶת _____
מְעֻשָׂה עֶבֶת צָהָב טְהוֹרָה".
ד. מפרשת החודש: היה לאות.
ה. נִכְנָה, הָצַב.
ו. ב. 1,775 כסף נעשו ה...
ז. אבנים אלו היו מונחות על כתפות האפוד.
ח. חקוק, טבוע.

נשות שוהם בתפילה
סעודת הודיה על שובו של סשה טרופנוב

מוצאי שבת | 29.3, כ"ט אדר
בית הכנסת "שמחת משה"
רחוב הירדן 49 | שעה: 20:45

בשבוע והודיה לה' יתברך נחגוג עם לנה את שובו של סשה, נתפלל לשובם של כולם ונקרב את הגאולה דרך שיטת ימימה.

בהשתתפות:
לנה טרופנוב, אמו של סשה

עידית שלו, מדריכה בכירה בלימודי ימימה
רני גולדברג זמרת
דפנה מייטליס

פלטות שבת,
מיחמים לשבת
ומוצרי חשמל

החלפה ותיקון דוד שמש

חיים פרידמן
052-29-4211

שרות, אמינות ומחיר ללא
תחרות

**לחיים פרידמן פנית
לא טעית!**

מזל טוב!

לנעמה ולאיתן חסן
לאירועי הבת
רותם עם עדי

ללאה וליוני פויכטונגר
לאירועי הבת
נגה עם חן רייך

לרחלי ולצביקה ויזל
לנישואי הבת
נטע עם יובל סגל

לגלית ולעמי טרומן
להולדת הנכדה,
בת לטל וליוני אדלשטיין

לסיגל ולארז קאשי
להולדת הנכדה,
בת לרעות ולרון

פרשה בתמונה / פקודי

"וּמִן הַתְּכֵלֶת וְהָאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת הַשָּׁנִי עָשׂוּ בָגְדֵי שָׂרָד לְשָׂרֵת בְּקֹדֶשׁ וַיַּעֲשׂוּ אֶת בָּגְדֵי הַקֹּדֶשׁ אֶשָּׁר לְאַהֲרֹן כְּאֶשָּׁר צִוָּה ה' אֶת מֹשֶׁה" (שמות לט א)

בפרשת פקודי מתואר ביצוע ההוראות לבניית כלי המשכן ובגדי הכהנים. את הבגדים עשו מחוטי תכלת, ארגמן, תולעת שני וזהב, ארוגים ביחד.

צולם בסדנת אריגה ותפירה בבית האומנים
בנאות סמדר.

צילום והקשר: **אבי אלטלף**

קהילת שוהם משתתפת בצערה של
כרמל אדורם ומשפחתה

על פטירת אביה
ר' דב בער אייזן ז"ל

מן השמיים תנוחמו

יוצאים מהמטבח מתכוננים לחג

ערב לימוד לקראת חג הפסח

ביום רביעי ד' ניסן תשפ"ה (2.4.2025)

בשעה 20:30

בבית הכנסת "דורות אברהם"

בהנחיית הרב דוד סתיו

ובהשתתפות:

20:30 הרבנית רחלי שפרכר פרנקל

21:15 הרב אלישע אבינר

22:00 הרב יובל שרלו

דרשת שבת הגדול לנוער

תתקיים בליל שבת,

פרשת "צו"

י"ג בניסן תשפ"ה

(11.4.2025)

בשעה 22:30

בסניף בני עקיבא

דרשת שבת הגדול

תתקיים בשבת

פרשת "ויקרא"

ז' בניסן תשפ"ה (5.4.2025)

בשעה 17:30

בבית כנסת "שבת אחים"

נושא:

"ערב פסח שחל בשבת"